

felett Hidvéghy Ernő mondott búcsúbeszédet. Első neje: Harmath Ida, kiváló énekesnő, sz. 1837-ben, Ungváron, megh. 1863 aug. 18-án, Pesten. — Szülei vándorszínészek voltak. Atyja Harmath Sándor (L. o.), anyja: Pénteki Rózsi, primadonna. (Huga: Bényei Istvánné Harmath Emma [L. o.]) Tehetsége hamar fejlődött. Első fellépése Pécssett volt, 1856-57-ben; naivszerepeket játszott előbb. Közben férjhez ment. 1857 aug. 5-én fellépett a Nemzeti Színházban, majd újra 1859 okt. 2-án, a „Nagyapó” c. népsz. Bojthy Zsuzsi szerepében. Hegedűsné halála után az intézethez szerződtek, ahol mindenkor szép sikerei voltak. Koporsója felett Feleky Miklós elszavalta E. Kovács Gyula gyász-költeményét. — 1864 aug. 15-én volt a sírköteleplezése, melynek ez a felirata:

E sír felett
A művészet kesereg,
Mint a virág,
Lehajtott fővel
Údító cseppjét
Ha ég szívé fel.
Kelyhében gyöngy volt,
S hogy Ida megholt,
Az égből jött
Harmat — visszaköltözött.

Második neje: Vigh (Lustig) Róza, koloratura-énekesnő, sz. 1844-ben, megh. 1876 márc. 23-án, Székesfehérvárott. Előbb a pesti német színház tagja volt. 1864 jan. 5-én mint a Budai Népszínház tagja bemutatkozott az „Ördög pilulái”-ban. Ez év jun. havában volt a házasságuk egy Pest melletti faluban. Ezután vidéken aratta sikereit, így többek között 1871-ben Aradon is működött, ahol az „Alföld” c. lap (jan. 11. és 13.) meleg kritikában részesíti csengő hangját. Ezután Székesfehérvárra megy, ahol nagyon kedvelték. 1873-ban Fehérvári Antal budai társulatának egyik előkelő nevű művésznője volt. — Temetése impozáns méretű volt. Koporsója felett Barátosi Jenő és Kovács Elemér mondott búcsúbeszédet. (A magyar színészet nagy veszteségéről élénk tollal emlékezik meg a „Székesfehérvár”, 1876 márc. 25. és 29. száma.) (V. Róza fivére: V. Károly, színházi karmester. L. o.) —

Harmadik neje: Horváth Aranka (H. György [L. o.] színész leánya), aki azonban nem volt színésznő. Megh. 1901 nov. 21-én, Budapesten. Gyermekei: Sz. Dezső, volt színigazgató, (L. o.), Sz. Aladár, nyug. színész (L. o.). (Négy másik gyermeke nincs a színészpályán: Sz. Erzsi [Melléki Gézané, budai postaigazgató neje], Sz. Ilonka, — Sz. Rózsi, tanítónő Hatvanban, Sz. Juliska postamesztertnő.)

Szilágyi Béla (szilágysomlyói), ifj. színész, sz. 1856-ban, Szabadkán, megh. 1888 jun. 4-én, Budán. 1874 aug. havában lépett a szinipályára, Némethy György szintársulatánál. Azonban már mint színészgyermek régebben játszott a szinpadon, ahol azután rendkívüli ott-honosságra tett szert. Különösen a szelenszerű, szerelmes, komikus és operett-buffo szerepek tartoznak a szerepkörébe. Nagy sikere volt Kolozsvárott, ahonnan 1884-ben a Népszínház hódította el. Bemutakozása: 1884 márc. 4-én volt a „Nap és hold” c. operett Calabazas szerepében és mindjárt meghódította a közönséget. Itt a „Mikádó” c. operett címszerepében, a „Cigánybáró”-ban (Carnero), a „Parasztkisasszony”-ban (Rezeda) és sok más darabban vívta ki a közönség és a sajtó elismerését. 1887 őszén Budapestről Aradi Gerő szegedi szintársulatához szerződött. Igazi színészvér volt, egészséges komikumával derűt árasztott maga körül. Sírjánál V. Kovács József mondott búcsúbeszédet. Irt egy szindarabot: „Fehér liliom” c. alatt, bem. 1883 jun. 9. Kolozsvárott. — Neje Dömsödy Berta, színésznő, kiváló drámai hősnő, sz. 1868 jun. 9-én, Nagyenyeden. 1881-ben kezdte a színészetet, a kolozsvári Nemzeti Színháznál, ahol megismerkedett Szilágyi Béla színésszel és rövid idő alatt hitvese lett. Ezután a Népszínház kötelékébe lépett, férjével, ennek halála után pedig Hatvani Károly szerződött, majd Somogyi Károly lett az igazgatója, kinél négy éven át elsőrendű hősnő volt. Működött Győrött, Sopronban, Pécssett, Kaposvárott, Balatonfüreden és mindennél élvezte a közönség kegyét. Következő igazgatója Leszkay András volt, Debrecenben. Itt briliáns szerepeket